

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref:

Vår ref: 118417- 130

Oslo, 26. mars 2010

FORMUESBEREGNING AV KRAFTANLEGG – NÅVERDIBEREGNING AV FREMTIDIGE UTSKIFTINGSKOSTNADER FOR TEKNISKE INSTALLASJONER I BYGNINGER TILHØRENDE KRAFTANLEGG

1 Innledning

Vi viser til departementets høringsbrev av 21. desember 2009, med frist for svar 27. mars 2010.

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar (LVK) organiserer 172 kommuner berørt av vannkraftutbygging. De fleste av medlemskommunene har innført eiendomsskatt. Inntekter fra eiendomsskatt fra verk og bruk, herunder kraftanlegg, utgjør for mange av kommunene en viktig del av kommunenes inntekter.

LVK ønsker å påpeke enkelte forhold, og har også noen forslag til endringer. Kommentarene og forslag til endringer kan sammenfattes slik:

- Departementets økonomiske og faktiske konsekvensutredning og grensedragning til saldogruppe j må utredes bedre, se punkt 2.1.
- Makstakreglene i eiendomsskattelovens § 8 fjerde ledd kan ikke begrunne endringsforslagets minimale provenyvirkning, se punkt 2.1.
- Levetiden til tekniske installasjoner i bygninger tilhørende kraftanlegg må ha lengre levetid enn 20 år, se punkt 2.2.
- Tekniske installasjoner i bygninger tilhørende kraftanlegg må settes med en gjenstående levetid på 10 år, se punkt 2.3.

118417-130/100326_b_findep_horingsuttalelse_naaverdiberegning_fremtidige_utskriftningskostnader_cl

2 KOMMENTARER TIL DEPARTEMENTETS BEGRUNNELSE FOR JUSTERING AV REGLENE FOR NÅVERDIBEREGNING

2.1 Departementets utredning

LVK etterlyser en nærmere redegjørelse for hvilke konkrete økonomiske og faktiske innvirkninger endringsforslaget vil få ved fastsettelsen av formuesverdien til kraftanlegg. Finansdepartementet nevner kun kort at saldogruppe j kun utgjør *"en svært liten andel av et kraftanleggs verdi"*. Etter LVKs oppfatning er det her behov for at departementet angir konkret hvor stor andel saldogruppe j faktisk anses for å utgjøre ved fastsettelse av kraftanleggenes verdi. Det antas at det vil foreligge erfaringstall for dette i og med at det meste av verdsettelsen nå skjer sentralt ved Sentralskattekontoret for Storbedrifter (SFS).

LVK finner det videre oppsiktsvekkende at Finansdepartementet legger til grunn tallmaterialet fra Ot.prp.nr.23 (1995-1996) for sin vurdering av de økonomiske virkningene av endringsforslaget. Dette tallmaterialet kan ikke benyttes. Det er i ettertid fastslått at disse beregningene har viste seg å være uriktig blant annet fordi den skattemessige åpningsbalansen i kraftverkene, det vil si verdien av driftsmidlene, viste seg å bli om lag 20 % høyere enn anslått i beregningene i Ot.prp. nr. 23 (1995-1996), jf. St.meld. nr.1 (1999-2000) pkt. 4.3.2. Her uttales blant annet:

"En tredje faktor som kan forklare provenybortfallet er at de endelige gjenanskaffelsesverdiene i foretakenes åpningsbalanser ifølge NVE ble om lag 20 pst. høyere enn det som ble lagt til grunn i provenyberegningene i Ot.prp. nr. 23 (1995-96) og Innst. O. nr. 62 (1995-96), der gjenanskaffelsesverdiene var basert på en prøvetaksering. Dette skyldes bl.a. at selskapene ved den endelige fastsettelsen rapporterte inn flere driftsmidler til NVE enn de gjorde ved prøvetakseringen."

LVK ber på denne bakgrunn om at Finansdepartementet foretar en oppdatert beregning slik at det er mulig å kunne ta stilling til hvilke virkninger endringer i avskrivingsreglene får for eiendomsskatten på kraftverk.

Videre uttaler Finansdepartementet i sitt høringsnotat av 21. desember 2009 under punkt 4 *"Økonomiske konsekvenser"*:

"Provenyvirkningene på eiendomsskatten og formuesskatten må imidlertid antas å være svært begrenset."

Dette begrunner departementet blant annet med at maksimums- og minimumsreglene hindrer større utslag i eiendomsskattegrunnlaget og begrenser derfor provenyvirkningene.

Etter LVKs syn kan ikke departementet e ta hensyn til maksimums- og minimumsreglene i beregningen av forslagens provenyvirkninger, da maksimums- og minimumsreglene er en unntaksbestemmelse som flere ganger har vært gjenstand for endringer, og det er fremmet forslag om at terkselverdiene fjernes. . Endringsforslaget som Finansdepartementet nå fremsetter gjelder prinsipielle spørsmål som må vurderes adskilt fra unntaksreglene om maksimums- og minimumsverdiene.

Departementets uttalelse gir grunnlag for å anta at endringsforslaget i utgangspunktet har større påvirkning på provenyet enn hva som kommer til uttrykk i høringsnotatet. Siden maksimumsreglene medfører at eiendomsskattegrunnlaget ligger lavere enn det formuesskattegrunnlaget tilsier, blir det feil av departementet å støtte seg til maksimumsreglene når det fremheves at provenyvirkningene vil være "svært begrenset" dersom endringsforslaget vedtas. Ser man bort fra maksimums- og minimumsreglene ved beregningen av provenyvirkningene av departementets endringsforslag, vil virkningene trolig få større betydning enn hva departementet har lagt til grunn.

Endelig vil man ved formuesfastsettelse av kraftanlegg, i større grad enn for andre typer anlegg, kunne få særskilte spørsmål rundt adskillelse av saldogruppe g og saldogruppe j. LVK etterlyser derfor en nærmere vurdering av hva som er "elektroteknisk utrusting i kraftanlegg" i saldogruppe g, og hva som faller inn under "elektrisk anlegg" saldogruppe j. Dette ble heller ikke berørt i Ot.prp. nr. 1 2008-2009 kapittel 13. LVK anser at endringsforslaget kan gi opphav til tilpasninger, der man risikerer at driftsmidler som tilhører saldogruppe g blir plassert i ny saldogruppe j. Det er viktig å få klare retningslinjer for skattyterne, slik at man unngår at skattyter gir driftsmidler en uriktig betegnelse. Som kjent vil de type anlegg det her er tale om kunne representere betydelige verdier.

2.2 Gjennomsnittlig levetid for saldogruppe j

I Finansdepartementets høringsnotat av 21. desember 2009, fremgår det at departementet foreslår at levetiden på tekniske installasjoner i bygg settes til 20 år – tilsvarende implisitt levetid etter avskrivningsreglene for saldogruppe j etter Ot.prp.nr.1 (2008-2009) punkt 13.

LVK mener at en gjennomsnittlig levetid på 20 år ikke gjenspeiler den reelle levetiden til de tekniske installasjoner i bygninger tilhørende kraftanlegg, noe som vil medføre at kraftverkets forventede, fremtidige netto inntjeningsmulighet vil ligge lavere enn det realiteten tilsier.

LVK fremhever at man må se hen til de særskilte hensyn som gjør seg gjeldende for kraftsektoren, der prinsippene etter kraftskattereformen 1997 tilsier at avskrivningssystemet i størst mulig grad bør avspeile driftsmidlenes faktiske verdifall. Dette fremgår blant annet i Ot.prp.nr.23 (1995-1996) punkt 6.6.4 der det uttales:

"I tråd med de prinsippene som lå til grunn for skattereformen 1992 har departementet lagt stor vekt på at avskrivningssystemet for kraftsektoren i størst mulig grad bør avspeile det faktiske verdifallet på driftsmidlene."

Dette oppnås kun ved at det tas utgangspunkt i den reelle levetiden for de ulike driftsmidlene.

Levetiden til faste, tekniske installasjoner var tidligere satt tilsvarende levetiden til bygget, det vil si 38/67 år (saldogruppe h og i). Etter LVKs oppfatning er det ikke grunnlag for at levetiden på faste, tekniske installasjoner i bygninger tilhørende kraftanlegg nå settes mye lavere. LVK ber om at levetiden for saldogruppe j settes til 38 år. Denne levetiden vil trolig i størst mulig grad avspeile den reelle levetiden for disse driftsmidlene, se ovenfor.

LVK foreslår på denne bakgrunn at det i forskriften til skattelovens kapittel 18 inntas følgende bestemmelse i § 18-5-11 tredje ledd som gjelder "Fastsettelse av levetider for fremtidige driftsmidler ved beregning av fremtidige utskiftningskostnader":

"(3) For driftsmidler som saldoavskrives etter skatteloven § 14-41, settes levetiden i de ulike avskrivningsgruppene etter skatteloven § 14-43 til:

- *avskrivningsgruppe a og b: 5 år*
- *avskrivningsgruppe c: 7 år*
- *avskrivningsgruppe d og e: 8 år*
- *avskrivningsgruppe f: 14 år*
- *avskrivningsgruppe g: 31 år*
- *avskrivningsgruppe h: 38 år*
- *avskrivningsgruppe i: 67 år*
- *avskrivningsgruppe j: 38 år*" (understreket her)

2.3 Minste gjenstående levetid

I Finansdepartementets høringsnotat av 21. desember 2009 uttaler departementet følgende:

"Det er ikke fastsatt regler for minste gjenstående levetid for saldogruppe h (bygg og anlegg), jf. skatteloven § 18-5 fjerde ledd siste punktum. For saldogruppe i (forretningsbygg) er det imidlertid fastsatt en minste gjenstående levetid på 10 år. Etter departementets oppfatning er det ikke grunnlag for å foreslå bestemmelser om minste gjenstående levetid for faste tekniske installasjoner i bygninger."

LVK er uenig i departementet konklusjon, som ikke er nærmere begrunnet. Etter LVKs oppfatning bør det fastsettes en minste gjenstående levetid for de faste, tekniske installasjonene i saldogruppe j, da tekniske installasjoner som har inngått i saldogruppe i tidligere har vært omfattet av en minste gjenstående levetid på 10 år. Når det har vært praktisert en minste gjenstående levetid på 10 år for flere av de faste, tekniske installasjonene tidligere, er dette i seg selv et forhold som tilsier at reglene bør videreføres saldogruppe j.

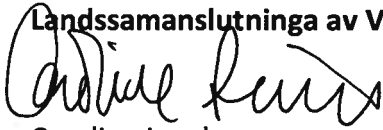
Det er på det rene at driftsmidlene som inngår i saldogruppe j reelt sett har en lengre levetid enn det nedskrivingsreglene tilsier. Uten innføring av minste gjenstående levetid på 10 år, kan mange av de faste, tekniske installasjonene i eiendomsskattesammenheng med andre ord få en verdi satt til 0, til tross for at driftsmidlene er i bruk og reelt sett har en verdi. Dagens skatteregler tilsier videre at driftsmidlene kan få en negativ verdi ettersom man gjør fradrag for fremtidige utskiftningskostnader.

LVK ber om at det i skatteloven § 18-5 fjerde ledd, siste setning inntas en henvisning til saldogruppe j, der den minste gjenstående levetiden settes til 10 år. LVK foreslår følgende ordlyd:

"For driftsmidler som avskrives etter §§ 14-41 og 14-43 settes minste gjenstående levetid til 10 år for avskrivningsgruppe g, 10 år for avskrivningsgruppe i og 10 år for avskrivningsgruppe j. (understreket her)

Med vennlig hilsen

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar

Caroline Lund

Advokat ved Høyesterett